

skulde gaa den Vej. Det er klart, som den højtærede Minister bemærkede i Gaar, at de, det vil komme til at gaa ud over, ville klage; der er altid nogen, som vil klage, naar der kommer ny Skatter, men det kan ikke nytte, at man siger, at man vil have Vættelser her og der, men dog hver Gang, der saa bliver Tale om ny Skatter, ikke vil gaa med til dem. Saa har man den Situation, at det er Staten, der skal betale det hele, og dens Indtægter vil man ogsaa formindste. Men hvor skulde saa Pengene komme fra? — Jeg haaber som sagt, at der nok skal komme noget ud af det, og at Reglerne om Bygningskyld netop skulde blive en Støtte til at faa dette Lovforslag igennem, idet det er det Punkt, synes mig, hvor der er Tale om den mest afgørende Vættelse for Hartkøret, som trænger saa haardt til Vættelser.

Jeg vilde meget ønske, at man vilde gennemføre et Lovforslag som dette. Det kan gerne være, at det ikke bringer saa overordentlig store pekuniære Gevinster for nogen Stand, Land- eller Bykommune, men det er heller ikke den pekuniære Fordel, det alene kommer an paa. Det har lige saa meget at sige, at Forholdene ere retfærdige, for at der skal blive tilstrækkelig Tilfredshed blandt Befolkningen. Det er et Moment, der er mange Penge værd, det, at man ikke skal kunne pege paa saa øjensynligt srigende Uretfærdigheder som dem, der ere i Ojeblikket, navnlig med Hensyn til det i § 20 berørte Forhold. Derfor haaber jeg, at man med Kraft vil arbejde paa at fremme Lovforslaget, saaledes at man kan komme til Enighed om det og da opnaa det Udbytte, at vi saa mere retfærdige Skatteforhold paa Landet for alle Samfundsklasser.

Tolberlund: Da det ærede 1ste Medlem for 6te Kredts (Koch) og det ærede 2det Medlem for 5te Kredts (Holtz) fra et Købstadstandpunkt have udtalt sig saa udførlig om de Hovedbestemmelser, som Lovforslaget indeholder, skal jeg for mit Vedkommende, idet jeg slutter mig til disse Udtalelser, indskrænke mig til nogle ganske korte Bemærkninger, ogsaa af Hensyn til det fremrykkede Tidspunkt i Forhandlingerne.

Naar der i Gaar er talt om Overligningskommissioner og om Overstattekom-

mmissionerne, saa indser jeg fuldt ud, at der, naar den mellemkommunale Fordeling af Skattepligten skal finde Sted, maa en anden Ordning til end den, der hidtil har været, en Ordning, som Købstæderne i øvrigt have været overordentlig vel tilfredse med, nemlig Ordningen af 26 Maj 1868. Men naar vi skulle ind paa denne Forandring, mangler jeg i Lovforslaget en Bestemmelse om, at der i Overligningskommissionerne og Overstattekommissionerne ogsaa skal være Repræsentanter for Købstadkommunerne. Det er efter Forslaget overladt Indenrigsministeren at vælge de 2 Medlemmer til Overligningskommissionerne og de 4 Medlemmer til Overstattekommissionerne, men det er ikke fastslaaet, at Købstæderne skulde være repræsenterede. Jeg vil derfor henstille til det eventuelle Udvalg, at det tager denne Sag under Overvejelse, saa at man dog bliver i Stand til at faa Købstadrepræsentanter ind i disse Kommissioner.

Med Hensyn til § 6, som bestemmer et Ophold af 4 Maaneder i Kommunen som Betingelse for Skattepligten, skal jeg sige, at jeg antager, at det ganske vist i de fleste Tilfælde vil være en overordentlig heldig Bestemmelse. Men i enkelte Tilfælde vil den for Købstædernes Vedkommende bringe Ulemper. Jeg skal saaledes pege paa et enkelt bestemt Tilfælde, nemlig det, hvor der er Tale om de saakaldte Vandreforretninger. Disse Forretninger kaste sig ind i forskellige Byer, tage Detailhandlerborgerstab og arbejde med store Reklamer om Udsalg efter Fallitbo, Dødsbo eller paa Grund af Ildbrand, til stor Skade for den legitime Handel. Man faar ingen som helst Skat af dem, de forsvinde gerne inden de 4 Maaneders Forløb for at flytte Forretningerne til en anden Kommune, og saaledes kunne de med 3, høist 4 Detailborgerstaber blive ved at drive deres vekslede Forretninger i de forskellige Kommuner uden nogen Sinde at kunne rammes af Skat. Det er en Handel, som jeg mener, man maa arbejde hen til at faa stoppet. Jeg vil ogsaa henstille til det eventuelle Udvalg at komme med Forslag om, enten at faa en særlig Bestemmelse i saa Henseende eller om at begrænse Varigheden af det skattepligtige Ophold i Kommunen til 2 Maaneder; det vilde dog blive noget hemmende for den Slags Forretninger.